

גיליתי את הרוצח האמיתי!

אני מצאתי אותו גיליתי את הרצח של עדנה עשיתי חקירה בכלא ומצאתי אותו. אני מבקש ממשפט מחודשתי קריאה זו השמיע השבוע כדורי סלטון, היושב בכלא רמלה מזה ארבע שנים, מתוך ה-20 שנפסקו לו על רצח היצאנית עדנה עזאני בת ה-16. אך למרות שהלופ מאז הרצח ארבע שנים, ולמרות שהורשע, לא נח כדורי ולא שקט, לא השלים עם גורלו. השבוע הומין אליו לכלא את עורך-הדין אברהם אורן, על-מנת למסור לו כי בידי גילויים חדשים לגבי זהותו האמיתית של רוצחיה של עדנה.

יצאנית

בת 16

ב סוף חודש אוגוסט 1970 נמצאה בפרדס באורייהודה גופת אשה, במצב של ריקבון מתקדם. הראש היה כרות מן הגופה. מחמת מצבה של הגופה, לא הצליח הפאתולוג לקבוע בוודאות את סיבת הרצח.

הקורבן

עדנה עזאני (בתמונה: בתחפושת) בת ה-15 עזבה את בית אביה בראש-העין והוכנסה למיקצוע העתיק בעוטם על-ידי היצאנית יפה גולי, שבדירתה היא גם התגוררה.

מוות. את גילה של הגופה קבע, על-סמך שיקוף-רנטגן של פרקטידי, כ-17 ל-16 שנה.

תושב אורייהודה, שנתבקש לזכות את בגדיה של המתה, טען כי ליפת גולי יש תחמושים זהים. כך הגיעה המיסטרה אל יפה, זו ניסתה בתחילה להתחמק מכל העניין, אך לבסוף סיפרה את הסיפור המלא על רציחתה המזועזעת של עדנה עזאני.

יפה גולי, ילידת-תאריך, היתה כבת 18, מבוגרת מעדנה שבנתיים, וכבר יצאנית בעלת-תק. בדירתה שבפתח-תיקוה הע-סיקה במיקצועה בחורות נוספות. היא היתה נשואה ואם-ילד, ובעת שהתרחשה פרשת רצח עדנה, ישב בעלה בכלא. בהכרעת-הדין במישפטם של רוצחיה של עדנה עזאני קבעה השופטת המהונית, גולני, עם כל רצונה להיות עצמאית, קשה היה להסתדר ללא חברי, כלומר סוסור. תפקיד זה מילא בעת תחילת האירועים, שהסתיימו ברצח, כדורי סלטון (נאשם מס' 1), גברתן בן 24, בעל-אגרופים, אשר היה משיג את רצונו בכוח-הזרוע.

הנאשם מס' 2 בפרשת רצח עדנה עזאני היה אברהם שוימר (28), טיפוס חולני וחלש-אופי, בחור שהתקשה להתמודד עם בעיות החיים. הוא ניסה להתקבל לקיבוץ ואומנם, שם נעצר אחרי גילוי הפשע. שוימר, כמו סלטון, התפרנס גם הוא על רווחיה של זונה, אלא שאצלו היתה זו אשתו.

את האנשים האלה הכירה עדנה עזאני בהיותה בת 15, כאשר עזבה את בית-הוריה שבראש-העין ויצאה לעבוד כמל-צריית בבתיים. ביוס-העצמאות 1970 פגשה עדנה ביפה גולי, ועברה לגור איתו ב-ביתה, בשכונת פגה.

הן זמן קצר הכניסה יפה גם את עדנה ל"מיקצוע", והביאה לה לקוחות. ליפה היו, באותה עת, קשרים אישיים ו-עסקיים הדוקים עם כדורי סלטון. כדורי הכיר את עדנה באמצעות יפה, ושיכנע אותה לעזוב את מיטבתה, במטרה להס-כה מקור-פרנסה לרעצמה. עדנה עברה לגור אצל חבר של כדורי.

אותו חבר היה אברהם שוימר, שלי-דירתו הובאה כדי לעבוד שם. עדנה סיפ-רה לשוימר כי היא עובדת בזנות בכביש עלייה, כי היא בהריון, וכי היא רוצה להרוויח כסף כדי לעשות הפלה. שוימר לקח אותה אל חבר שלו, ישעיהו אבנר, בעל בר-רחוב דיונגוף, על-מנת שתעבוד שם כמארחת.

לאבנר סיפרה עדנה על עניין ההפלה, ואמרה כי אינה רוצה לחזור לפתח-תיקוה, כיוון ששם מכריחים אותה לעבוד בזנות. אבנר, שהיה נשוי, לא לקח את

יהיו לך צרות" החליטה להסתכן, ולהיכנס לבית. השתיים נכנסו יחד לביתו של שוי-מר. אך מולן לא שיחק להן. באותה שעה עצמה שהה כדורי אצל חברו, שוימר. העידה יפה במישפט: "איך שהיא נכ-נסה, כדורי אמר לה: עכשיו תפסתי אותך! הוא התקרב אליה ושם את שתי ידיו על הכתפיים שלה, תפס אותה בחזקה ונתן לה כמה ראשיות כמו מכונית-ירייה. הוא נתן לה אגרוף בחזה... אחר-כך התערב שוימר ורצה להפריד, והפריד.

"שוימר אמר לעדנה: איפה היית כש-חלכת מהבר? היא ענתה שהיא ישנה אצל אבנר. שוימר ענה לה: את שקרנית! ושוב שניהם ירדו עליה במכות. הם התי-גפלו עליה באגרופים, והיא צעקה כל הזמן..."

יפה (אשר הופיעה במישפט-הרצח כ-עדת-המדינה) ניסתה להתערב לטובת חברתה, ואחזה בכדורי כדי לעצרו. אך הוא דחף אותה אל הקיר, ובעוד צעקותיה של עדנה מהדהדות באוזניה, ברחח יפה מביתו של שוימר וחזרה לביתה. על מה שהתרחש אחרי שעזבה יפה את זירת הפשע, סיפר בבית-המישפט מכרו של שוימר, חסאן, שנכנס באותה עת ל-דירה.

לא לקרוא

רופא"

כ "שנכנסתי לבית", העיד חסאן, "ראיתי את שניהם ואת הבחורה.

האסיר ואשתו

על כבודה של אשה אחת שמר כדורי כעל בבתי-עינו. היתה זו אשתו שימחה (מימין). כתב כדורי סלטון ביומן שהוא מנהל בכלא: "על כל דמעה שהזלתי אשתי תהיה חריטה בליבי!"

קודם-כל הביאו אותה לסלון, חושיבו איר-תח על הספה, כדורי החזיק בה... כשהושיבו אותה על הספה, היא היתה קצת מעולפת, לא כרגיל... היה לה קצת דם על הפנים. הם נתנו לה סטירות על פניה, על ראשה. אני רק ראיתי שאברהם היכה אותה כך. כדורי אחז את גופה, טילטל את גופה, שניהם היו נזתנים לה אגרופים.

"החדר היה מואר בחשמל, וכדורי הר-ביץ לבחורה צעירה שחורה. הבחורה לא צעקה ולא דיברה אף מילה. היא היתה במצב של חוסר שיווי-משקל. מהמכות היתה זהה, וכשחיתח בקצה הספה הוא נפלה עליה והתיישבה על הספה. עיניה היו סגורות, היא לא דיברה לא צעקה, והיתה

מעולפת. מהפה שלה ירד דם, וחולצתה היתה מלוכלכת בדם." באופן כללי אישר שוימר את תיאורם של יפה וחסאן לגבי הצורה שבה תקפו הוא וכדורי את עדנה. היו לו הסתייגויות קלות. הוא הסתייג לגבי חזק המכות שהעניקו לצעירה, אך אישר כי בסופו של דבר "ירד לה דם מהאף, היו לה כתמי-דם על החולצה. ראיתי שהיא עומדת להתעלף והיא חצי-מעולפת." כדורי התנגד שיקראו לרופא, ועמד על כך שיש להעביר את עדנה לביתה של יפה. השניים העבירו את עדנה לדירתה של יפה במשאית, בעזרתו של חסאן, תחת איומים.

הגופה הושלכה

בפרדס

כ דורי נשא את עדנה על הכתף, והידיים שלה היו נופלות. העידה יפה בבית-המשפט: "כדורי הכניס אותה

החבר

כדורי (מימין) וחברו אלי אדרי. כדורי, שנידון ל-20 שנה ורצה מתוכן ארבע שנים בלבד, הכריז לפני שבועיים כי גילה את הרוצח האמיתי, והוא-עצמו חף-מפשע.

והשכיב אותה על הספה. שאלתי מה יש לה, והוא אמר: שום דבר.

"אמרתי לכדורי: מה איתו? או הוא אמר: אנהנו נחזור, הם יצאו, ואני ישבתי על מעקה החלון. פחדתי לזוז. לא ראיתי איפה אני נמצאת. בבוקר מוקדם יצאתי... פחדתי. פחדתי על החיים שלי, שיהרגו אותי גם כן. פחדתי ממנה. כבר בבוקר ראיתי שהיא לא בחיים."

יפה חלכה לחפש את כדורי. כאשר מצאה אותו, אמרה לו: "כוא תיסק אותה, אני לא יודעת מה יש לה..." באותו לילה בא כדורי עם שלמה קביליו (נאשם מס' 3). והם הכניסו את גופתה של יפה לתוך מכונית פרדס, נסעו והשליכו איר-תה בבוקר בתוך פרדס באורייהודה. קביליו הודה במישטרה כי אכן הוא היה האיש אשר לפי דרישתו של כדורי לקח את מכוניתה של אחיו, ונסע בה עם כדורי לביתה של יפה.

לפי דבריו, נכנס כדורי לבית והוציא מתוכו גופה של בחורה. הכניס אותה למור שב האחורי והורה לו (קביליו) לנסוע לפרדס ליד אורייהודה. קביליו סיפר שי-עשה את המעשה כיוון שפחד מפני כדורי,